

PRAHA 1/2 SKA TOULKY - KARLOV

Pondělí, 18. listopad 2013

V dnešních toulkách Vás zvu ke krátké vycházce z Karlova do ulice Na Slupi. Z míst, kterými budete procházet, se naskýtají zajímavé výhledy na Nuselský most, do údolí Botiče, na Vyšehrad i Váňtrov. Navíc můžete vycházku spojit s návštěvou kostela Nanebevzetí P. Marie a Sv. Karla Velikého a také Muzea Policie ČR.

Na Karlov se nejsnadněji dostanete metrem ze stanice I. P. Pavlova nebo Vyšehrad.

Mezi mnohými kostely, které uvedl Karel IV. do Prahy, ve snaze utvořit z ní centrum kultury a vzdělanosti, byl i kostel augustiánsko-kanovníků. Za sídlo určil císař tomuto kostelu horu Karlovu, mons Caroli, nejvyšší bod novoměstského území. Dne 13. září 1350 císař slavnostně položil základní kámen ke stavbě kostela ve tvaru oktagonu jeho zasněžení je naprosto neobvyklé a v Čechách jediné. Relikvie darovaná Karlem IV. kostelu byla v podobě taktiky Karla Velikého.

Kostel je dominantou Nového Města, zdaleka viditelnou ze všech pražských nábřeží. Stavitel znám není. K slavnostnímu vysvěcení došlo za přítomnosti Jana Ořka z Vlašimi roku 1377. Nutno říci, že kostel, na rozdíl od původního kláštera, nebyl této velikosti úplně kompletně dostavěn, zastřešení bylo provizorní. V letech 1733 až 1740 se kostelu dostalo barokizace podle návrhu F. M. Kaňky.

Roku 1785 Josef II. v rámci reformy kostel i s původním klášterem zrušil. Osvěcený kostel nebyl nastřížen využit k jiným účelům a tak ušel devastaci. Již roku 1789 však byl v klášterních budovách zřízen chorobinec pod císařskou správou a kostel byl znovu vysvěcen. Roku 1781 došlo k regotizaci presbytáře a zřízení nového oltáře. Počátkem 20. století byla zvažována regotizace celého objektu (Mocker, Hilbert Mikš), nastříženo bylo od této myšlenky upuštěno. Kromě kostela stojí za pozornost i výklenková kaplička se sochou Karla IV. od Josefa Maxe z roku 1837 přenesená sem z nádvoří Neureutterova domu v Karlově ul. 14.

Do kostela se mi ve všední den dostat nepodařilo, vy máte možnost dostat se sem každou ráno ve 14 - 16.30 hod. (V době komentované prohlídky ve 14.30 hod. je údajně možnost shlédnutí Lateránských schodů). Z časových důvodů jsem odložila i návštěvu policejního muzea v budově kláštera. Nevynechala jsem ovšem možnost fotografování jak kostela, tak zajímavých detailů fasády, klik, dveří apod. Také se zde naskýtají zajímavé pohledy na Nuselský most.

Méně líbivý je ovšem pohled na sprejerské výtvary, kterými je poseta jižní zeď areálu. Nastříženo hned naproti, na opraveném Bastionu XXXI, se Vám naskytnou opět krásné pohledy. Tady lidské ruce odvedly velký kus práce, stejně jako v původně revitalizované zahradě nesoucí jméno Ztracenka.

Barokní bastion je součástí opevnění Nového Města pražského. Vznikl navázáním barokních hradeb na původní gotické opevnění. Můžete se občerstvit i v restauraci zajímavě zasazené do terénu. Já jsem dala přednost zajímavým pohledům na Vyšehrad, Nuselák, dátské hřbitvy a Folimanka. Páňný výhled je i na Váňtrov. Na severu pak na Albertov, Váňtrov, nemocnici u Apolináře.

Zahrada Ztracenka se nachází na Albertovských svazích. Původně zde stávala vinice a sad, za socialismu dátské hřbitvy. Nedávná revitalizace je velice zdařilá. V květnovém dopoledni jsem zde byla prakticky sama a kochala se klidem. Jen občas se tu mihl nějaký student, spěchající z práce na půdníku v blízké UK....

Pak už zbývá jen pomalu sejít Horskou ulicí do ulice Na Slupi. Zde stojí za pozornost kostel p. Marie Na Trávníku. Pravoslavný kostelík je raritní tím, že jeho věž je mírně nakloněna, taková malá obdoba italské věže.

Blízko kostela je zastávka tramvaje s hustou sítí spojů, můžete tedy pokračovat všemi možnými směry k dalšímu cíli. Jinou možností je uhnout z Horské ulice do ulice Studničky a pak vystoupat na Váňtrov, do Apolinářské ulice. Vyjdete v místech, kde se kdysi nacházela proslulá Jedová chýše... Až tak či tak, půjdete všedním půdijemné toulání Prahou. MIA